Weekopening week 17 – *‘Beroemd!’ of… zomaar iemand?*

Veel BN-ers, mensen die beroemd zijn en die we bijna allemaal wel kennen, proberen ons op allerlei manieren een hart onder de riem te steken – door mooie boodschappen in te spreken of mooie muziek met ons te delen.
100 BN-ers zongen een lied in, ‘Laten we schijnen als de zon’. Het was vast goed bedoeld – maar toch werd het geen succes, er was zelfs harde kritiek. Ze zouden vooral zelf willen ‘shinen’ en aandacht willen hebben.
Er zijn ook voorbeelden van muzikanten die niet beroemd zijn maar die op de stoep van een verzorgingshuis muziek maken. Eigenlijk weet niemand hoe ze heten, wie ze zijn. Ze vragen geen aandacht voor zichzelf – maar géven aandacht, aan de mensen in het verzorgingshuis, die nu geen bezoek mogen ontvangen.

In Bijbelse tijden was dat verschil er ook al. Ook toen waren sommige mensen rijk en beroemd en anderen arm en niemand wilde hen kennen. Sommigen waren beroemd in binnen en buitenland, zoals bij voorbeeld Koning Salamo. Van anderen weten we niet eens de naam – die waren blijkbaar niet belangrijk genoeg….

Zo was de maatschappij toen, zo is het eigenlijk nu nog steeds.
Iedereen wist het toen Boris Johnson, de premier van Engeland, met corona in het ziekenhuis terecht kwam. En miljoenen mensen volgden de berichten over zijn herstel. Maar wie kent de naam van de man ergens in Ecuador, die ziek werd door het coronavirus en zonder familie of vrienden in een klein kamertje is overleden?
Blijkbaar niet belangrijk genoeg….

De Bijbel is daar heel duidelijk over. De aandacht van Jezus gaat uit naar ieder mens, dus ook naar onbekende, naamloze mensen. Hij staat soms letterlijk stil bij de zieken en de eenzamen die op Zijn weg komen. Ziet ze als persoon, noemt ze bij hun naam. Hun verdriet, hun moeite – het raakt Hem. Hij vraagt zich niet af of die ene mens wel belangrijk genoeg is…. en zo, vertelt de Bijbel, laat hij zien wie God is.

God is dichtbij, ook – of misschien wel juist – als het moeilijk is.
Deze tijd is voor ons allemaal een moeilijke tijd, en het zou zo maar kunnen dat je je niet gezien voelt of eenzaam. Dan is het heel bijzonder om te mogen weten dat dat misschien wel zo lijkt, maar dus niet zo is.
God is dichtbij, Hij ziet ook jou – juist jou – en Hij vindt jou belangrijk genoeg om bij stil te staan.

Nee, God zit niet ineens naast je op de bank. Maar als je goed kijkt, kun je Zijn aanwezigheid wel ontdekken en ervaren. Bij voorbeeld in die onbekende muzikant op de stoep voor het verzorgingshuis waar jouw oma of opa woont - en die daar heel blij van wordt.
Of in dat ene face-time-gesprek met een klasgenoot of collega, dat je niet had verwacht maar wat je wel verder hielp.
Misschien krijg je zelf ook een kans om iemand die het lastig heeft, weer op weg te helpen. Dan krijg ook jij de kans om iets van God te laten zien, om te ‘shinen’.
Pak die kans! Je wordt er niet beroemd mee… maar wel blij van, zeker weten!